

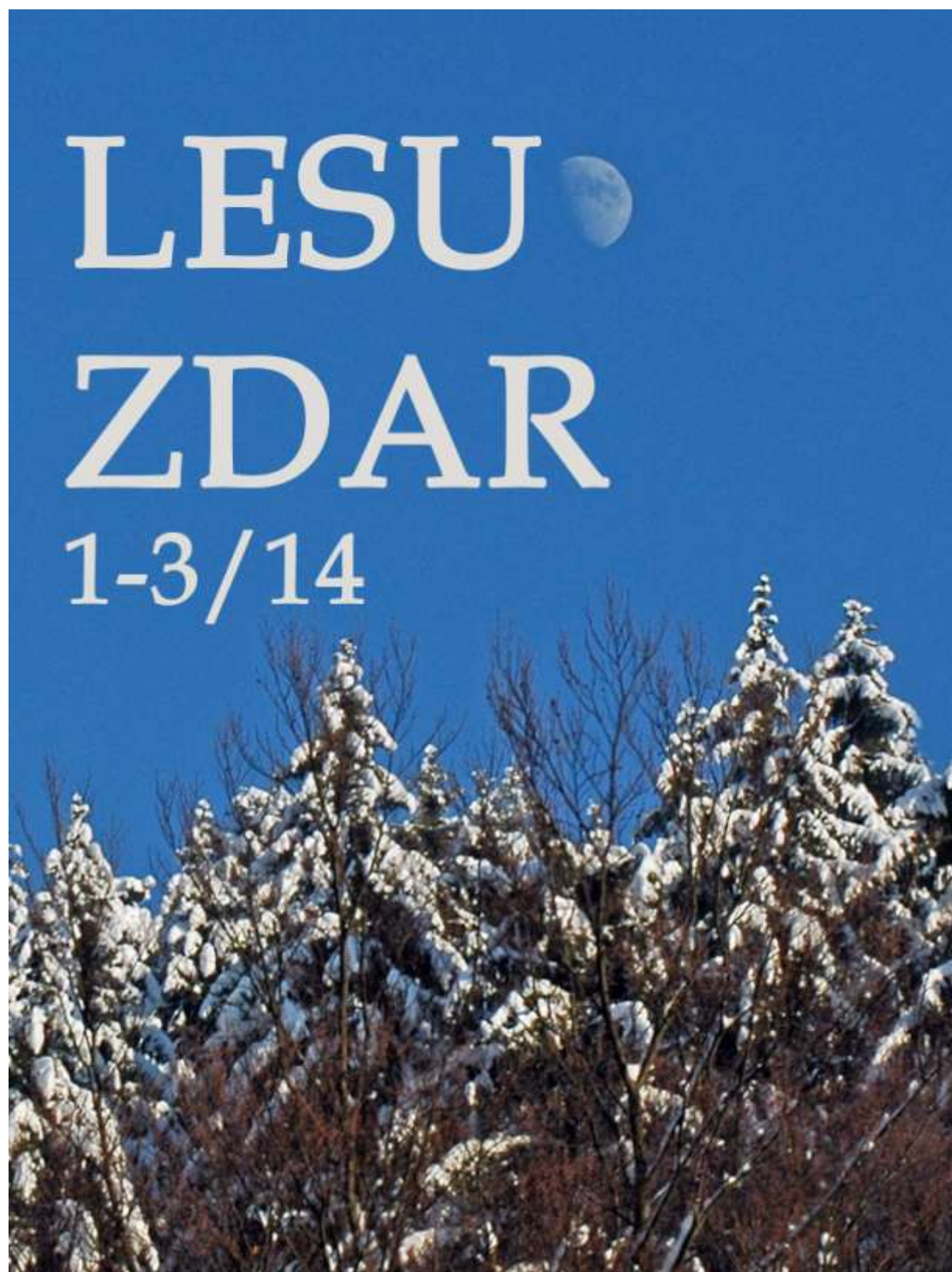

Foto-obálka: petr grepl

Hospodaření v příměstských rekreačních lesích

Lesní správa Černá Hora obhospodařuje 446 ha lesů zařazených do kategorie lesů zvláštního určení – příměstské a rekreační lesy. Asi 114 ha je v okolí města Blanska, navazují na jeho severní okraj a rekreační oblast Pálava, 25 ha je u Vranova severně od Brna, 57 ha v Mariánském údolí kolem líšeňské Říčky, 250 ha kolem Brněnské přehrady a v těsném sousedství některých dalších městských částí Brna.

Hospodaření v rekreačních lesích má své zvláštnosti. Místně příslušní revírníci, pracovníci pozemkové evidence lesní správy i pracovníci dodavatelských firem se zde setkávají se situacemi, které jejich kolegové řešit nemusí. Jedná se zejména o okolí Brna.

V prvé řadě jsou tu stovky chat, vystavěných od 50. do 80. let 20. století na pozemcích určených k plnění funkce lesa. Zpočátku většinou jako

dřevěné stavby s jednoduchým vybavením, bez elektřiny, vody, se suchým WC. Postupem doby, přestože to lesní zákony omezovaly a zakazovaly, se některé chaty proměnily v celoročně obyvatelná zděná stavení, která také v mnoha případech celoročně obývána jsou. A s tím přicházejí i požadavky na zavedení, rekonstrukci a rozšíření elektrického vedení, původně určeného pouze pro velké podnikové rekreační objekty, ze kterých jsou dnes soukromé hotely a penziony. Množí se žádosti o souhlas se zřízením studní na pozemcích LČR, s. p. Město Brno, které investovalo nemalé finanční prostředky do omezení sinic v Brněnské přehradě, by rádo oblast kolem přehrady odkanalizovalo. Vlastníci některých chat je v rámci rekonstrukce chtějí podstatně rozšířit. V okolí chat dochází k nezákonným záborům PUPFL (pozemky určené k plnění funkce lesa) za účelem zřízení zázemí pro chaty – skladišť dříví a jiného materiálu, venkovních posezení a ohnišť, pokusy o parkové úpravy.

Lesnické hospodaření v chatových oblastech je velmi ztíženo. Některé stromy jsou běžnými technologiemi netěžitelné, na druhé straně se neustále řeší žádosti chatařů o kácení stromů, které vlastníkům chat připadají ohrožující – třeba jenom tím, že se naklánějí ve větru, i když z lesnického hlediska jsou v pořádku. A už vůbec nechápou, že by si takové kácení měli zajistit a financovat sami. Díky médiím lidé požadují ořez větví stromů po vzoru městské zeleně, aniž si uvědomují, že nejsou v městském parku, ale v lese. Nové výsadby jsou úmyslně nebo neúmyslně ničeny, protože stíní chatě nebo je chataři prostě nechtějí obcházet. Oplocenky se musí opravovat častěji, protože si do nich přelézají hrát děti.

Odpočinkové místo pod Sychrovem

Odpočinkový altán Horákov B3

Když se těží mytně zralé, především listnaté porosty, jsme my, lesníci, obviňováni z ničení lesů. Běžný občan zpracovaný nevládními ochranářskými iniciativami nerozlišuje les v chráněném území a les bez ochranného režimu. Pokud po průjezdu lesní techniky po lesní cestě ve vlhkém období zůstanou sebemenší koleje, případně výtluky naplněné vodou, řeší lesní správa stížnosti cyklistů na poškozování životního prostředí, směřované na Magistrát města Brna nebo dokonce na Českou inspekci životního prostředí. A dobře není ani tehdy, když chceme provést opatření k zabezpečení značených turistických a cyklistických tras tím, že odstraníme narušené a ohrožující stromy v jejich sousedství.

Lesní správa vloni řešila kácení nebezpečných a narušených stromů kolem cyklostezky v Pisárnkách. Přes součinnost strážníků městské policie na uzavření cyklostezky se nepodařilo odradit některé neukázněné občany od vstupu do ohrožené oblasti, a to dokonce ani maminky s kočárky.

Velká většina z výše uvedených problémů a nedorozumění pramení z neinformovanosti na straně veřejnosti a nedostatečné a neobratné komunikace ze strany lesníků. Jedním z řešení by mohl být projekt zpracováváný Magistrátem města Brna. Jeho záměrem je zřídit informační webový portál pro veřejnost, na kterém by kromě obecných informací o vlastnictví lesů v okolí Brna, zdejších honitbách a jejich nájemcích, chráněných územích a dalších územích s omezeným režimem našli návštěvníci lesů i aktuální informace o probíhajících velkých těžbách, opravách lesních cest a dalších různých omezeních. Součástí by byly také naučné stezky, vyhlídky, drobný mobiliář pro veřejnost v lesích (typu Program 2020 u LČR) a stručný veřejnosti srozumitelný popis hospodaření v lese a jednotlivých činností při něm.

Při tvorbě webu Magistrát úzce spolupracuje s velkými vlastníky a správci lesů v okolí tzv. Velkého Brna, tedy i se zástupci LČR,s.p., z lesních správ Černá Hora a Náměšť nad Oslavou. Velký význam pro pochopení lesnického hospodaření veřejností má i lesní pedagogika, která na naší správě probíhá poměrně intenzívně nejen směrem k dětem, ale i dospělým. Prozatím je o ni větší

zájem spíše ze strany venkova a malých měst než z Brna – možná naštěstí, protože Brno by zaměstnalo několik lesních pedagogů na plný úvazek.

Pro minimalizaci konfliktů při obhospodařování příměstských rekreačních lesů je důležitý i přístup nás, lesníků – uvědomit si specifika těchto lesů a přizpůsobit jim lesnické postupy, pokud je to technicky možné a ekonomicky únosné. Je nutné, abychom se i my naučili s rekreanty v lesích komunikovat a namísto zlobení se za jejich připomínky byli rádi, že se zajímají o naše – jejich lesy. Ten je nám přece společný.

Ing. Petra Zavřelová,

Lesní správkyňe, LS Černá Hora

Porada u Vlka

Byl čtvrtek 5. března LP 1914. V kanceláři polesí v Dolní Lomné zazvonil v dopoledních hodinách telefon. Zdejšímu polesnému Františku Ježovi volali kolegové z arcivévodské lesní správy v Bukovci, zda-li se chce zúčastnit honu na vlka.

Bukovečtí lesníci v tento den při pravidelné pochůzce revírem Gírová objevili v hlubokém sněhu čerstvé stopy vlka. V té době byl vlk mimo jakoukoliv ochranu, byl považován za škodnou, kterou je třeba za každou cenu zlikvidovat. Po návratu na lesní správu podali lesníci hlášení z terénu o stopě vlka svému vedoucímu inž. Bedřichu Helmovi. Ten neváhal a ještě téhož dne na odpoledne pozval 10 střelců, vesměs lesníků

z okolí, na vlčí hon.

Leč byla obstavena kolem čtvrté hodiny odpolední. Několik místních lesních dělníků s mohutným křikem začalo leč tlačit. Polesný F. Jež ve svých písemných vzpomínkách uvádí: „Křik honců byl až nelidský, a to proto, že vlk dokázal nahnat strach i urostlým dřevařům. Jejich křik se nesl daleko zdejšími hvozdy. Stále silně sněžilo, a tak možnost výstřelu na tak vzácnou trofej se mi zdála nemožná. Vlk přece nebude čekat, až k němu honci dorazí. Určitě už leč opustil. V jednom okamžiku však sněžení ustalo a k mému obrovskému překvapení se proti mně ve vzdálenosti okolo 50 m objevila silueta vlka. Neváhal jsem a vystřelil. Vlk se převrátil na bok a zůstal namístě bez pohnutí. Hrubé broky projely přímo srdcem.“

Místní hostinec v Bukovci prý zažil tenkrát bujarý večer. Tak vzácná trofej se přece musela pořádně zapít. Ale o tom se úspěšný lovec raději moc nerozepisuje.

Dnes je vlk přísně chráněným živočichem. Těší mne, že v posledních dvaceti letech jsou jeho stopy v Beskydech dobře čitelné ve sněhu či blátě. A to je dobře. Beskydy byly po tisíciletí jeho domovem. Člověk však rozhodl jinak. Právě od roku 1914 až po začátek 90-tých let minulého století byly Beskydy prakticky bez vlků. Vlci byli dočista vyhubeni. Jenom doufám, že si v Beskydech vlci našli nový domov, který jim člověk už nikdy nevezme.

Při příležitosti staleté vzpomínky na ulovení posledního vlka v Beskydech se Lesní správa Jablunkov v rámci výrobní porady dne 11. 3. 2014 rozhodla poctit místo jeho skonu. Naši předci na místě, kde vlčí světla naposledy vnímala krásu zdejších lesů, kde slecha vlka naposledy zaslechla jejich šum, na místě, kde se navždy zastavily silné běhy šelmy, které byly schopny uštvat i silného jelena, postavili kamenný obelisk s jednoduchým nápisem: VLK 1914.

*Ing. František Lipowski,
lesní správce*

Toulovcovy Maštale

Lesní správa Choceň hospodaří na části přírodní rezervace Toulovcovy Maštale. Tato oblast se nachází na hranicích okresů Chrudim a Svitavy, na katastrálním území Bor u Skutče, Budislav, Jarošov, Nové Hradky, Paseky, Proseč a Zderaz.

Plocha rezervace činí 1 083 ha. Maštale přímo vybízejí k rodinným výletům i s malými dětmi, jelikož převýšení terénu nepřekročí 200 m. Celá oblast je hustě protkána turistickými značenými trasami a také cyklotrasami. V okolí se též nachází dostatek ubytovacích zařízení a občerstvení.

V blízkosti se nachází Toulovцова rozhledna ke které rovněž vede cyklostezka. Rozhledna je

14 m vysoká a téměř celá postavená ze dřeva. Další dřevěná rozhledna je odtud vzdálená necelých 5 kilometrů u obce Proseč a jmenuje se Terezka. U obce Hluboká ve vzdálenosti 8 kilometrů se tyčí další rozhledna s názvem Borůvka.

Největší část oblasti je tvořena sedimenty svrchní křídly, zejména glaukonitickými pískovci cenomanu, na kterých se zachovaly „ostrůvky“ spodnoturonských slínovců. Denudací křídlových sedimentů bylo místy odkryto krystalické podloží (zejména ruly a granitoidy), a to jednak v jižní části chráněného území, jednak na dně některých roklí. Nejzajímavější jsou pískovcové skalní útvary tzv. Budislavské skály. Jedná se o soustavu skalních údolí, místy zaříznutých až do výše 60 m. Údolí vyhloubily pramenné toky a pobočky Novohradky. Svahy údolí tvoří pískovcové skalní stěny, místy rozčleněné (zvětráváním a svahovými pohyby blokového typu) do samostatných útvarů – věží a pilířů, nebo výčnělků, rozsedlin, bloků apod. Místy jsou též náznaky vývoje skalních měst. V rezervaci je výskyt vzácných druhů živočichů a rostlin (mlok skvrnitý, kapradorosty a mechy).

Název Toulovcovy Maštale dostaly podle pověsti o loupeživém rytíři Toulovcovi, jenž se zde skrýval v neklidných dobách se svojí družinou. Odtud vyjížděl na Moravu, kde dobýval sídla velmožů, nebo přepadal bohaté kupce. Doma se však choval pokojně, byl štědrý a pomáhal trpícím a nemocným lidem. Jednoho dne se dobelhal na Toulovcovu tvrz stařík a varoval ho před odvetou moravských rytířů. Toulovec vzkázal do osídlených tvrzí: „Proti Moravanům neútočte, odrážejte je, buďte stateční. Já a moji druhové přemůžeme nepřítele.“ Zanedlouho dorazila k Proseči nepřátelská družina. Prosečtí

udatně odráželi útočníky a opět se vrhali do boje, když přispěchal se svými ozbrojenci Toulovec a Moravany společně porazili. V noci, když se Prosečtí unaveni radovali ve svých obydlích z vítězství, jejich ostražitost poklesla. Hlídky nevěnovaly dostatečnou pozornost ze tmy vystupujícím zakukleným osobám a netrvalo dlouho a střechy chalup i stodol olizovaly rudé plameny. Celá ves lehla popelem. Po ránu, když Toulovec přijel a celé přesmutné dílo viděl, prohlásil: "Netrapte se přátelé! Já díky jsem vám zavázán za věrnost, pomoc při plnění mých příkazů. Les Chlum též daruji vám. Stavějte krásnější Proseč!"

Přímo v obci Proseč se nachází turistická ubytovna Toulovec s kapacitou 33 lůžek. V objektu je také zřízeno informační centrum. V blízkém okolí stojí za návštěvu nově zrekonstruovaný zámek Nové Hrady. Tato rokoková stavba je nazývána „České Versailles“. V těsné blízkosti Toulouvcových maštalí je obec Zderaz se svými pískovcovými podzemními obydlími.

Stopy války v lese

Od konce 2. světové války uplyne letos v květnu již 69 let. V Brně po ní zůstal hřbitov vojáků padlých při osvobození města, pomníky, trasa německé dálnice Vídeň – Vratislav a v lesích – postřílené dříví. Zejména kolem Brněnské přehrady, přes kterou na sebe střílely dělostřelecké a minometné

oddíly ustupující německé armády a vojsk 2. ukrajinského frontu maršála Malinovského.

Brněnská přehrada byla pro osvoboditele překvapením, protože nebyla zanesena v jejich mapách – používali československé předlohy z let 1920-25 a samotná přehrada byla vybudována až v letech 1938 – 41. Boje trvaly od 26. dubna do 9. května 1945.

Do dnešních dnů přetrvaly střepiny min a granátů především v porostech buku a dubu, dnes ponejvíce 140 až 150 let starých. Stromy rány zavalily, žily dál, ale jedovaté sloučeniny z kusů kovu se šířily vodivými pletivy jejich kmenů. Jak dnes vytěžené dříví z takových stromů vypadá, je patrné z fotografie.

Do míst, kde kdysi probíhaly boje, se můžete vypravit po některé ze značených turistických tras z Kníniček, Rozdrojovic, Veverské Bítýšky nebo třeba podél křížové cesty z Chudčic, případně od hradu Veveří po mostě přes přehradu strmou stezkou na Zouvalku. Ta je sice poměrně náročná, protože je úzká a vedoucí po skalkách nad hladinou přehrady, ale zato je z ní nádherný výhled na hrad a celý pravý břeh přehrady.

Ing. Petra Zavřelová,

Lesní správce, LS Černá Hora

Přírůstky v technické knihovně Ředitelství LČR

Růstové funkce v lesnictví.

Korfova růstová funkce a její užití v lesnictví a ohlas ve světě

Sborník referátů z konference (Kostelec nad Černými lesy, 31. 5. 2005), kterou pořádala Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a environmentální, Katedra hospodářské úpravy lesů. Smyslem konference bylo při příležitosti třicátého výročí úmrtí váženého pana profesora Václava Korfa a nadcházejícího stoletého výročí jeho narození informovat o aplikacích a rozvoji Korfovy růstové funkce u nás i v zahraničí a vzájemně se informovat o výsledcích dosažených v oblasti růstové teorie vůbec. Názvy a abstrakty referátů jsou uvedeny také v angličtině.

Vydala Česká zemědělská univerzita v Praze, Fakulta lesnická a environmentální, ve spolupráci s nakladatelstvím a vydavatelstvím Lesnická práce, s.r.o., Kostelec nad Černými lesy, Praha, 2005.

Klokočná, demonstrační objekt přírodě bližšího, nepasečného hospodaření, založeného na způsobu výběrných těžeb

Vladislav Ferkl a Jiří Remeš

V provozní praxi je u nás velmi málo příležitostí k získání informací o zkušenostech ze systematického uplatňování a vyhodnocování konkrétních údajů o obhospodařování lesů přírodě bližším způsobem a ještě méně, jedná-li se o nepasečný způsob založený na systému pravidelně se opakujících výběrných těžeb s maximálním uplatňováním přírodních procesů. Objekt Klokočná je takto obhospodařován již dvě decenia, a to při plném produkčním využívání lesních porostů a za zcela běžných provozních podmínek uplatňovaných státním podnikem Lesy České republiky. Demonstrační objekt, který se nachází na území Lesního závodu LČR Konopiště, je dále využíván k realizaci výzkumných projektů,

zaměřených na zjištění možností a provozního ověření výběrného, přírodě blízkého způsobu hospodaření v lesních porostech středních poloh.

Vydala Česká zemědělská univerzita v Praze, 2011.

Savci České republiky. Popis, rozšíření, ekologie, ochrana

Miloš Anděra, Miloš a Jiří Gaisler

Publikace poskytuje komplexní přehled savců České republiky jako výsledek více než půl století trvajícího faunisticko-ekologického monitoringu savců na území tohoto státu. Zahrnuje soubor nejnovějších poznatků z taxonomie, zoogeografie a ekologie, doplněný o základní informace týkající se problematiky ochrany druhů či jejich praktického významu. Text pro každý z téměř 90 současných druhů zahrnuje vedle popisu a hlavních znaků také celkové rozšíření, výskyt v rámci ČR, informace o stanovištích, hrubý náčrt ekologie a bionomie, jakož i údaje týkající se početnosti a ochrannářského statusu, připojeny jsou i nejdůležitější citace. Nedílnou součástí každého druhu, graficky většinou

zpracované formou dvoustrany, jsou kvalitní fotografie (celkový vzhled, typický biotop), síťová mapa rozšíření v ČR a graf výskytu podle nadmořské výšky. Doprovodné kapitoly se zabývají obecnou charakteristikou savců, vývojem české fauny savců během posledního století, základními metodami sledování savců, jakož i vyhynutými druhy chovanými u nás v minulosti. Závěrem je připojen poměrně obsáhlý anglický souhrn.

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2012, v edici Atlasy a Průvodce.

Fauna ČR: Ptáci = Aves 3/I. svazek a 3/II. svazek

Karel Šťastný, Karel Hudec a kolektiv

Monografie "Fauna ČSSR - Ptáci" přinesla prvé systematické zpracování poznatků o všech ptačích druzích zjištěných na území bývalé Československé republiky. Rozebrání původních tří dílů a nové poznatky, zejména o změnách v rozšíření, výskytu a početnosti jednotlivých druhů v ČR, vedly k postupné reedici celé monografie. Reedice 1. dílu "Fauna ČR a SR - Ptáci 1" (Academia, Praha, 1994) zahrnovala ještě poznatky z území České republiky a Slovenské republiky. Reedice 2. dílu "Fauna ČR - Ptáci 2, svazky I a II" (Academia, Praha, 2005) byla zpracována již jen jako Fauna České republiky. Zvětšení rozsahu vedlo k nutnosti vydat 2. díl ve dvou svazcích. Současná reedice 3. dílu,

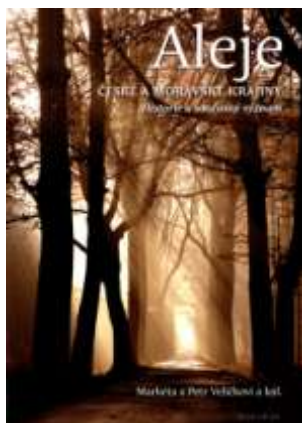
zahrnujícího samostatně celý řád pěvců (**Passeriformes**), je také zpracován jako Fauna ČR a rovněž vychází ve dvou svazcích. Zpracování reedie odpovídá původnímu pojetí celé monografie. V 1. dílu je kromě kapitol z obecné ornitologie i klíč jednotlivých řádů. Zpracovány jsou zde řady od potáplic (**Gaviiformes**) po vrubozobé (**Anseriformes**). 2. díl se zabývá charakteristikami zbývajících řádů nepěvců od dravců (**Accipitriformes**) po šplhavce (**Piciformes**) s daty sebranými do roku 2000. I 3. díl přináší charakteristiku nižších taxonomických jednotek (podřádů, čeledí), klíče k určení druhů a jako hlavní část systematické zpracování všech ptačích druhů z tohoto řádu zastížených do roku 2007 na území České republiky.

U každého druhu je uvedena nejdůležitější synonymika, celkové rozšíření druhu, vztahy k příbuzným druhům a zeměpisná variabilita druhu s přehledem subspecií. U subspecií žijících u nás, resp. u monotypických druhů, je uveden popis jednotlivých šatů, rozměry a hmotnost, poznávání v přírodě (vzhledem k mimořádnému významu hlasových projevů pěvců, zvláště zpěvu, je do této kapitoly zařazena i podkapitola o zpěvních aktivitách se zcela originálními údaji získanými na území ČR), výskyt v ČR (nově je zařazena podkapitola Přílet a odlet 1994-2007, založená na aktuálních faunistických datech, která byla získána z fenologických dotazníků vyplněných za uvedené období dobrovolnými spolupracovníky), tahové poměry ve vztahu k tahu našich populací a původu u nás zimujících ptáků, prostředí, hnízdění, potrava, význam pro člověka, včetně našich i mezinárodních zákonných opatření vztahujících se k ochraně, a přehled nejdůležitějších cizopasníků. Závěr zahrnuje seznam literatury a německý souhrn, sumarizující texty k jednotlivým druhům. Byla revidována většina kapitol s využitím nejnovějších evropských monografií a další dostupné literatury. U některých druhů byly zcela přepracovány i ekologické kapitoly na podkladě nových původních materiálů. Kniha je doplněna pérovkami (determinační znaky), množstvím diagramů a grafů (přílet a odlet, doba výskytu, doba hnízdění), mapek (rozšíření druhu, výskyt v ČR, tah) a fotografií (převážně hnízda). Podobně jako u reedie 2. dílu nejsou v knize barevné tabule: zájemce je možné odkázat na "Atlas ptáků České a Slovenské republiky" (J. Dungel, K. Hudec, 2001), vydaný rovněž v nakladatelství Academia.

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2011 (2., přepracované a doplněné vydání /1. vydání: rok 1983/).

Aleje české a moravské krajiny. Historie a současný význam

Markéta Veličková, Petr Veliček a kolektiv

Aleje a stromořadí jsou neodmyslitelně spojené s krajinou, časem a člověkem. Stále častěji a ze všech stran přicházejí otázky: Proč aleje zachovávat? Je důležitý jejich kulturní a historický odkaz? Co znamenají pro paměť krajiny? Je možná v dnešním rychlém světě symbióza automobilů a stromů podél silnic? Jaký význam mají aleje v době, kdy z velké části nepotřebujeme jejich plody, poutníci nevyužívají jejich stínu a již dávno neslouží válečníkům k navigaci? Následující text se snaží na tyto a další otázky přinést odpovědi. Cílem autorů nebylo uvést vyčerpávající seznam "dochovaných a zmizelých" alejí či stromořadí, spíše

chtěli poukázat na souvislosti a vrátit se ke kořenům - ke zrodu alejí v minulosti. Autoři také mluví o jejich současnosti i budoucnosti, neboť jsou přesvědčeni, že jsou nejen cenným dědictvím, ale i důležitou součástí bytí každého z nás. Autoři doufají, že tato kniha bude nejen pokračováním otevřené debaty o alejích a stromořadích, ale i pobídnutím k jejich ochraně, obnově a novému smysluplnému zakládání.

Vydalo nakladatelství Dokořán, s.r.o., Praha, 2013.

Velká kniha rad první pomoci pro psy

/z anglického originálu "The Gundog Veterinary Bible" z roku 2009/

Harvey Carruthers

Více než 180 rad, které mohou zachránit život vašeho psa. Anglický veterinární chirurg sepsal obsáhlou knihu, která obsahuje více než 180 rad, které mohou psovi zachránit život. Publikace je členěna do osmi kapitol, pojednávajících o první pomoci psovi, vnějších a vnitřních zraněních, otravách, zdravotním stavu, prevenci, každodenní péči a zdraví lidí a zvířat. Připojen je praktický seznam jedovatých rostlin, včetně příznaků, které u psů vyvolává jejich pozření. Text je doplněn velkým počtem barevných fotografií malého formátu.

Vydalo Vydavatelství Víkend, s.r.o., Líbeznice, 2012.

Jiří Uhlíř

Jak vměstnat 740 km² krajiny na 16 m² ?

Společným úsilím zaměstnanců podniku Lesy České republiky, s. p., Správy CHKO Jeseníky a členů ČSOP Šumperk se to povedlo! Stálá expozice, zaměřená na mimořádné fenomény jesenícké přírody, je první výstavou umístěnou přímo na území CHKO Jeseníky. Byla vytvořena ve Středisku ekologické výchovy Švagrov ve Vernířovicích, které je v provozu od května 2013.

Původní projekt střediska s podobným využitím nepočítal, ale díky nadšení spolupracujících subjektů a vstřícnosti pracovníků střediska vznikla unikátní forma představení jednotlivých specifických biotopů CHKO Jeseníky. Interaktivní expozice je darem k 45. výročí vyhlášení této chráněné krajinné oblasti. Jednotlivé specifické biotopy Jeseníků včetně svých obyvatel zde jsou umístěny v samostatných, navazujících částech

a představeny prostřednictvím krátkých básniček, které při slavnostním otevření výstavy přednesly pohádkové postavy.

Součástí stálé expozice je také dřevěná chaloupka, symbolizující dávné sepjetí člověka s jesenickou přírodou. Expozici CHKO Jeseníky je možné navštívit kdykoliv během provozu Střediska ekologické výchovy Švagrov – denně od 8 – 16 hodin nebo během víkendových akcí, které středisko pravidelně pořádá.

V rámci otevření expozice na Švagrově byla také vernisáž fotografické výstavy Lesy Krajského ředitelství Šumperk objektivem lesníků, vytvořená z nejkrásnějších snímků, zaslaných do soutěže zaměstnanci lesních správ v roce 2013. Výstava je putovní. Vloni se na více než 30 fotografií podívali návštěvníci Dne otevřených dveří v SLŠ Hranice. Do konce března potěší ještě návštěvníky SEV Švagrov a v dubnu budou snímky vystaveny v javornickém kulturním domě. Pak poputují obrázky do budovy Krajského úřadu Olomouckého kraje.

Hana Komárková,

KŘ Šumperk

Komáři – fenomén lužních lesů

Na celém světě je známo přibližně dva a půl tisíce druhů komárů. V oblasti jižní Moravy se jich vyskytuje 33 druhů. K velkému nárůstu počtu komárů dochází zpravidla každý rok, především v oblasti lužních lesů Břeclavska.

Četné jarní povodňové vlny na Dyji a Moravě způsobí zaplavení částí lužních lesů, kde se pak vytvoří vhodné podmínky pro masivní rozvoj komářích populací. Dojde-li po záplavách k oteplení, komářích vajíčka nakladená do půdy se rychle iniciují a záhy jsou tůně v lesích a na loukách plné komářích larev, které procházejí postupně proměnami, při kterých se celkem třikrát svlékají. Teprve dospělý komár opouští

vodní prostředí a vydává se hledat partnera.

V době komářích kalamit je pobyt v těchto lokalitách velmi náročný. Mračna komárů nedají člověku odpočinout, neustále bodající hmyz je téměř nesnesitelný a nutí člověka k pohybu (lesní personál nevyjímaje). Odborníky bylo zaznamenáno i sto útoků na osobu za minutu! Ve výhodě jsou snad jen cyklisté, kteří hojně navštěvují lužní lesy Břeclavska, ale jen do té doby, dokud nezastaví, aby pořídili snímek lužního lesa nebo si jen odpočinuli. Komáři trpí nejen člověk, ale i zvěř jelení, srnčí a daňčí. Ta se snaží uniknout před nenasytnými sosáky komárů kalištěním v bahně a vyhledává místa, kde je komárů méně. Z obory Soutok jsou známy případy, kdy došlo v důsledku přemnožení komárů i k úhynu daňčí zvěře.

Hustota komářích larev může být na některých lokalitách velmi vysoká

Odumřelé larvy po aplikaci přípravku

U komárů bodá pouze samička, aby mohla naklást vajíčka. Komářích samečků se nemusíme bát, protože nesají krev a spokojí se pouze se šťávami rostlin. Komáři člověka pouze neobtěžují, ale mohou být i přenašeči některých chorob – kupříkladu tzv. valtické horečky. I proto jsou v lužních lesích v blízkosti velkých sídel každoročně prováděny lesním závodem Židlochovice postřiky, které mají za cíl předcházet vzniku kalamitních stavů komárů. Nejvíce se v tomto směru osvědčila aplikace biologického přípravku Vectobac na volnou hladinu vodních ploch a na podmáčených lokalitách. Výhodou použití tohoto insekticidu je skutečnost, že jde o přípravek působící na biologické bázi, jehož účinnou složkou je *Bacillus Thuringiensis*, který se přirozeně vyskytuje v malém množství i v lesních ekosystémech a jeho účinek je specifický jen na larvy komárů. Účinnost přípravku je velmi vysoká, během 24 hodin dochází na ošetřených plochách k masivnímu úhynu larev. Kukly a dospělci jsou již mimo dosah účinnosti. Přípravek působí pouze na některá vývojová stadia larev komárů, proto je důležité přesné stanovení doby aplikace.

Ing. Jan Dovrtěl,

referent ochrany přírody, LZ Židlochovice

Uplatnění jírovce maďalu rezistentního ke klíněnce jírovcové v oborních chovech

Problém klíněnky jírovcové (*Cameraria ohridella*) je odborné lesnické veřejnosti dobře znám již řadu let. Tento významný škůdce se poprvé objevil v roce 1984 v Makedonii u jezera Ohrid, kde bylo poprvé popsáno napadení jírovce maďalu (*Aesculus hippocastanum*). Od té doby se klíněna postupně rozšířila po celé Evropě. V ČR se objevila na jižní Moravě v roce 1993 a rychle se rozšířila prakticky po celém území.

Jírovce jsou u nás vysazované především jako okrasné dřeviny parků a veřejné zeleně. V letním období dochází záhy k poškození listových pletiv žírem (minováním) larev a estetická hodnota této dřeviny je tím značně snížena. Jírovce však nacházejí využití i jako plodonosné stromy pro zvěř, která jejich semena, tzv. kaštany, ráda žere. Z těchto důvodů byly významnější výměry jírovců v minulosti vysázeny v oborách s chovy spárkaté zvěře. Jen v oblasti lesního závodu Židlochovice se dle údajů lesního hospodářského plánu nachází 158 ha jírovcových porostů.

Obecně lze předpokládat, že poškození těchto dřevin klíněnkou jírovcovou má vliv i na snížení produkce plodů, které musí být v oborách nahrazeno jinými krmivy. Podle hrubého propočtu tak dochází v důsledku žíru klíněnkou v oborách LZ Židlochovice ke ztrátě na krmivu pro zvěř ve výši 162 tun kaštanů, což oceněno v korunách činí 146 tis. Kč (odpovídá cca 300 q jaderného krmiva).

V minulosti byly proto některé porosty jírovců v oborách ošetřeny chemickými přípravky s cílem minimalizovat negativní vliv klíněnkou na produkci plodů. Nejlepší výsledky byly dosahovány při aplikaci přípravku Dimilin 48SC. Aplikace insekticidů do korun vzrostlých stromů však není jednoduchá a je značně nákladná (aplikace vrtulníkem), problematické je i ošetření porostů jírovců z hlediska ekologického, zejména pak v oborách nacházejících se v CHKO Pálava, kde je aplikace pesticidů významně omezena.

V souvislosti s praktickou ochranou porostů jírovců byla na lesním závodě Židlochovice navázána spolupráce s Ing. Josefem Mertelíkem, CSc. a Ing. Kateřinou Kloudovou z Výzkumného ústavu Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i. (VÚKOZ, v. v. i.) v Průhoncích, kteří se problematikou jírovců a klíněnkou dlouhodobě zabývají. Při praktických hodnoceních výnosu semen v oboře Mikulov bylo zjištěno, že plodnost klíněnkou napadených jírovců v podobě četnosti násady zůstávala sice zachována, kaštany byly však v průměru menší a úroda nižší cca o 40 – 50 %. Tento výsledek obecně odpovídá i jiným energeticky-výnosovým experimentům u jírovců v Evropě. Obecné znaky jírovců z hlediska jejich růstu a vývoje více méně zůstávají na přijatelné úrovni a stromy dlouhodobě přežívají bez vážnějších následků.

Na konci devadesátých let byl ve VÚKOZ, v. v. i. vyselektován klon jírovce maďalu s rezistentním chováním ke klíněnce jírovcové patentovaný pod názvem Mertelík06 (M06). Ve srovnání s ostatními jírovci vykazuje tento klon již po čtrnáct hodnocených vegetací významné snížení poškození listové plochy i v podmínkách intenzivního napadení larvami klíněnkou. Podstata rezistence M06 je předmětem dalšího výzkumu, víme jen, že je založena na principu zastavení vývoje a následného úhynu minujících

larev v důsledku žíru palisádového parenchymu listů. Z dosavadních poznatků také vyplývá, že zjištěné rezistentní chování je spontánně generativně nepřenosné a množení tohoto materiálu je možné pouze vegetativním způsobem. V roce 2010 ÚKZÚZ kladně ukončil odrudové řízení a tento

unikátní rostlinný materiál získal „ochranná práva odrůdy“ a byl zaregistrován jako kultivar 'Mertelík'. Tento krok byl podmiňující pro zahájení jeho komerčního množení za účelem realizace dalších účelových výsadeb na tradičních stanovištích jírovců.

V rámci pokračování praktické spolupráce v projektu NAZV byly v roce 2010 zahájeny první účelové ověřovací výsadby kultivaru 'Mertelík' na vybraných stanovištích obory Moravský Krumlov. Hlavním cílem těchto výsadeb bylo uplatnit rezistentní jírovec jako budoucí plodonosný strom a v podmínkách již zdomácnělé klíněnky tak postupně stabilizovat výnosy kaštanů bez nutnosti použití pesticidů. Z metodického hlediska byly zkoušeny různé techniky vegetativního množení se zaměřením na roubování a očkování, s použitím vybraných typových semenných podnoží pro následné hodnocení jejich vlivu na růst a vývoj stromků. Průběžně byla hodnocena úroveň rezistentního chování vysazeného materiálu v zátěžových podmínkách cílových stanovišť a také řada dalších faktorů, které je nutné prověřit pro optimalizaci následného využití kultivaru 'Mertelík' v širší sadovnické praxi. Jednalo se tedy o velmi perspektivní aplikovaný výzkum s cílenými praktickými výstupy nejen pro oborní chovy, ale uplatnitelnými i v účelových výsadbách jírovců v životním prostředí člověka zatíženém stoupající urbanizací a neustálým úbytkem funkční zeleně.

Přes celou řadu objektivních problémů vázaných na obtížné stanovištní podmínky obory a extrémní změny průběhu počasí se podařilo vytvořit spolehlivé postupy množení, výsadby a nezbytné péče o mladý materiál rezistentních jírovců. Výsledky čtyřletého hodnocení růstu, vývoje a rezistentního chování roubovanců vysazených v oboře jsou příznivé. Řešení problematiky v rámci uvedeného nosného projektu NAZV ale skončilo v roce 2013, a proto jsou v současnosti společně hledány nové možnosti pokračování spolupráce pro realizaci výsadeb a udržení kontinuity jejich hodnocení.

Až letos na jaře znovu rozkvetou svícny květy jírovců, husté koruny budou zpočátku zelené, s přicházejícím létem však listy začne postupně hnědnout a sesychat až se v důsledku poškození žírem larev klíněnky stromy ocitnou v jakémsi předčasném podzimu. Za těch více jak dvacet let výskytu klíněnky nás už tento jev nepřekvapuje. Věříme však, že jednou zase budeme moci obdivovat krásu nepoškozených jírovců až do podzimních měsíců roku a stromy budou moci naplno plodit kaštany - vydatné krmivo zvěře v oborách. Možná, že k tomu přispěje i tento aplikovaný výzkum.

Autoři:

Ing. Jan Dovrtěl a Ing. Josef Mertelík, CSc.

Poděkování: Výzkum byl umožněn díky přímé součinnosti uživatele výsledků Lesy ČR s. p. - Lesní závod Židlochovice - Obora Moravský Krumlov a VÚKOZ, v. v. i. Průhonice a finanční podpory MZe ČR v rámci projektu NAZV QI92A245.

Lesní pedagogika v roce 2013 na lesní správě Jablunkov

V roce 2013 zaměstnanci lesní správy Jablunkov zorganizovali celkem 14 akcí zaměřených na lesní pedagogiku, a to jak pro základní, tak i mateřské školy z nejbližšího okolí. Celkem se těchto akcí zúčastnilo 479 dětí.

Cílem akcí byla vždy snaha pedagogů přiblížit dětem význam lesa pro společnost, seznámit a naučit je poznávat to, co v lese roste a žije a připomenout také zásady slušného chování lidí v lese.

Způsob podání informací dětem musí být vždy přizpůsoben věku a znalostem dětí. Suché

konstatování faktů bez příkladů, bez obrázků, bez vtipného podání se u dětí většinou mívá účinkem. Proto naši školení lesní pedagogové volí vždy zábavnou, často i soutěživou formu podání informací. Není nic hezčího, než vidět rozjařené dětské oči, které nám dospělým sdělují, že výkladu rozumí, že je dané téma skutečně zajímavé. Děti se v tomto případě často předhánají mezi sebou, kdo rychleji sdělí správnou odpověď.

A když se přidá ze strany pedagoga malé ocenění

za dobré vědomosti, byť jen sladký bonbón, pak není vděčnějšího posluchače nad toho dětského.

Pro lesní pedagogiku bylo v minulém roce bohatě využito zázemí naučné stezky u lesní správy Jablunkov speciálně vybavené právě pro tyto účely. Proběhlo zde 9 vydařených akcí s účastí celkem 261 dětí, 5 akcí pak bylo pořádáno přímo v areálech základních či mateřských škol v blízkém okolí Jablunkova.

Naši dva lesní pedagogové posílení o další zaměstnance lesní správy pomohli s organizací a výukou na akci "Den Země", kterou zorganizoval MěÚ v Třinci dne 25.4. Této akce se zúčastnilo neuvěřitelných 485 dětí.

Chci tímto vyslovit velké poděkování především Petru Suszkovi a Mirku Brudnému, neboť právě oni dva, coby školení lesní pedagogové, nesli veškerou tíhu i odpovědnost za dobrou organizaci i průběh akcí s dětmi. Pro ně je tato práce prací navíc, mimo vlastní pracovní povinnosti.

*Ing. František Lipowski,
lesní správce*

Přirůstky v technické knihovně Ředitelství LČR

Aktuální ekonomické a politické problémy lesnicko-dřevařského sektoru

Sborník z konference (Brno, 18. - 19. 9. 2013), která byla pořádána pod záštitou prof. Dr. Ing. Petra Horáčka, děkana Lesnické a dřevařské fakulty Mendelovy univerzity v Brně, JUDr. Michala Haška, hejtmána Jihomoravského kraje, Ing. Miroslava Tomana, CSc., ministra zemědělství ČR, a Ministerstva průmyslu a obchodu a za přispění finanční podpory Ministerstva zemědělství.

Les je významným zdrojem trvale obnovitelné dřevní suroviny ČR a poskytuje nenahraditelné společenské funkce. S navazujícím dřevařským zpracovatelským průmyslem tvoří neoddělitelný celek. Práce v lesnických a dřevařských podnicích je významným zdrojem obživy obyvatel venkovských oblastí. V současné době má lesnicko-dřevařský sektor bezesporu řadu ekonomických a politických problémů. Cílem konference bylo tyto problémy lépe identifikovat a pomoci při hledání

cest pro jejich řešení. Konference byla určena vlastníkům lesů (včetně vlastníků z řad měst a obcí), pracovníkům v lesním hospodářství, politickým představitelům, pracovníkům státní správy, odborným lesním hospodářům, představitelům školství, vědy a výzkumu (včetně studentů lesnických škol), představitelům místních akčních skupin, odborným poradcům a dalším aktérům zabývajícím se lesnictvím, dřevozpracujícím průmyslem a rozvojem venkova. Sborník je doplněn nosičem CD, který obsahuje prezentace z konference.

Vydala Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2013.

Vegetace České republiky = Vegetation of the Czech Republic:

3. Vodní a mokřadní vegetace = Aquatic and Wetland Vegetation

4. Lesní a křovinná vegetace = Forest and Scrub Vegetation

editor: Milan Chytrý

Monografie Vegetace České republiky systematicky shrnuje výsledky devíti desetiletí výzkumu našich rostlinných společenstev. Kromě podrobného popisu floristické skladby, ekologie, dynamiky a rozšíření typů přirozené i člověkem ovlivněné vegetace jsou v ní poprvé uveřejněny synoptické tabulky druhového složení a mapy rozšíření všech fytoocenologických asociací naší vegetace. Ty jsou výsledkem rozsáhlé analýzy desítek tisíc fytoocenologických snímků z České národní fytoocenologické databáze a Databáze lesnické typologie. Na rozdíl od podobných zpracování vegetace jiných zemí byly všechny u nás rozlišené asociace přesně formálně vymezeny pomocí floristického složení, což umožňuje využít počítačový expertní systém a jednoznačně přiřadit porosty zaznamenané v terénu k asociacím popsáným v této monografii.

Třetí díl se zabývá vegetací ve vodních tocích a nádržích, mokřadní vegetací na jejich obnažených dnech, v pobřežních zónách a na dalších vodou ovlivněných místech, jako jsou prameniště a rašeliniště. Tato vegetace je členěna do 10 fytoocenologických tříd, 37 svazů a 178 asociací. Úvod, sumáře a popisky jsou uvedeny také v anglickém jazyce

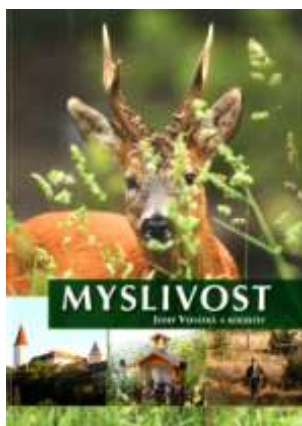
Čtvrtý, poslední díl, se zabývá lesní a křovinnou vegetací, která je členěna do 9 fytoocenologických tříd, 28 svazů a 85 asociací. Tento díl obsahuje také popisy tří asociací plevelové a mokřadní vegetace jako doplněk k předchozím dílům a souhrnný seznam všech vegetačních jednotek České republiky rozlišených v celé monografii, který čítá 39 tříd, 138 svazů a 496 asociací. Úvod, sumáře, popisky a seznam všech vegetačních jednotek České republiky jsou uvedeny také v anglickém jazyce.

Na projektu Vegetace České republiky pracoval po více než deset let tým odborníků z Masarykovy univerzity v Brně, Botanického ústavu AV ČR i dalších institucí. Tento projekt byl v roce 2012 oceněn Cenou předsedy Grantové agentury České republiky. Výsledná čtyřdílná monografie je základní referenční příručkou o české vegetaci. Je určena terénním přírodovědcům, ochráncům přírody, lesnickým a zemědělským odborníkům, učitelům, studentům a všem milovníkům a obdivovatelům naší krásné přírody.

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2011 (3. díl), 2013 (4. díl).

Myslivost

Josef Vosátka a kolektiv

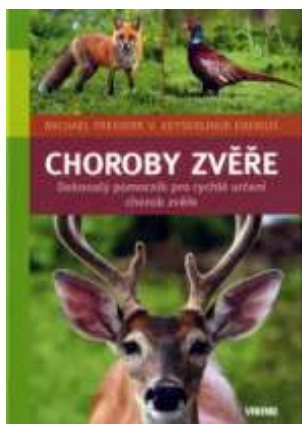

Kniha není obvyklou učebnicí. Je to publikace doplněná aktuálními statěmi, která je určena pro mysliveckou praxi. Záměrem autorského kolektivu bylo poskytnout odpovědi na otázky, které přesahují znalosti získané v kurzu pro myslivecké adepty. Kniha je členěna do sedmi hlavních oddílů. První oddíl se zabývá mysliveckou osvětou, druhý právem a ekonomikou, třetí mysliveckou zoologií, čtvrtý péčí o zvěř, pátý loveckou kynologií, šestý střelectvím a sedmý lovectvím. V závěru je příloha, z níž část se zabývá stanovením hodnoty upytlačené zvěře a druhá část je slovník myslivecké mluvy. Kolektiv čtrnácti autorů v knize shrnuje základní poznatky doplněné názorně a přehledně o nejnovější informace, které mají sloužit k řešení

aktuálních problémů. Proto jsou některé otázky probírány hlouběji než v některých učebnicích. Kniha se zabývá ve zvýšené míře problematikou ekologických systémů a změnami v životním prostředí zvěře. V souvislosti se změnami klimatických podmínek a díky lidské činnosti se mění druhové zastoupení zvěře a pronikají k nám další druhy zvěře, často nežádoucí. Zvláštní pozornost zasluží stat' o stanovení hodnoty upytlačené zvěře. V názorné a přehledné publikaci je látka podávána moderním způsobem, doplněným obrázky a ilustracemi.

Vydalo vydavatelství Druckvo, s.r.ío., Praha, 2013, v edici Myslivost pro praxi.

Choroby zvěře

/z německého originálu "Farbatlas Wildkrankheiten" z roku 2011/

Michael von Keyserlingk-Eberius

Jak prozrazuje počet 353 barevných fotografií, hlavním cílem knihy je pomáhat při rychlém určení chorob zvěře, k čemuž slouží dokonalé snímky jejich projevů. Kniha je rozdělena do deseti kapitol pojednávajících o chorobách působených parazity, bakteriemi, viry a houbami, ale též o nádorovitých onemocněních, anomáliích a deformacích, otravách, nesprávné výživě, chorobách látkové výměny a poraněních. Poslední kapitola pojednává o chorobných znacích vyžadujících úřední prohlídku

zvěře. Snímky příznaků jednotlivých chorob autor doprovodil stručným popisem příčin, původce, výskytu, přenosu a změn na živé nebo mrtvé zvěři, posouzením nebezpečnosti a jejich potíráním. V závěru knihy jsou uvedeny naše zákonné předpisy týkající se nemocné zvěře a hygieny zvěřiny, směrnice pro zasílání zvěře nebo jejích částí k vyšetření a adresy veterinárních vyšetřovacích ústavů. Tuto názornou příručku by si měli do svých příručních knihoven zařadit všichni uživatelé honiteb, neboť s nemocnou zvěří se myslivci mohou občas setkat. Správné určení chorobných příznaků může ochránit zdraví člověka, protože některé choroby jsou na něho přenosné.

Vydalo Vydavatelství Víkend, s.r.o., Líbeznice, 2011.

Geologická minulost České republiky

Ivo Chlupáč, Rostislav Brzobohatý, Jiří Kovanda a Zdeněk Stráník

Kniha provází čtenáře geologickou minulostí našeho území od prekambria, to je od doby vzdálené více než 600 milionů let, až do geologické přítomnosti ve čtvrtohorách. Každé období je nejprve obecně charakterizováno stavem živé a neživé přírody (polohou kontinentů, procesy usazování a vrásnění, vulkanickými jevy, podnebím, stupněm vývoje rostlin a živočichů). Přírodní poměry jednotlivých období jsou pak dokumentovány sledy hornin, výskyty zkamenělin a minerálů na nejzajímavějších lokalitách našeho území. Zvláštní pozornost je věnována významným nálezům a zajímavostem, které dosud byly publikovány pouze v odborné literatuře. Text doplňují četné geologické profily, mapky

a stratigrafická schémata, kresby, fotografie a dobová vyobrazení zkamenělin, minerálů a geologických odkryvů, které potvrzují celosvětově jedinečné postavení České republiky v geologickém vývoji Země.

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2011, v edici Neživá příroda (vydání 2., opravené /1. vydání: rok 2002/).

Jiří Uhlíř

Bobr evropský na Vodní nádrži Skavsko

Jestliže jsme v předešlém příspěvku zveřejňovali informace o jednom z vodních děl na území Lesní správy Bučovice, měli jsme v úmyslu rozšířit obzory široké turistické veřejnosti a nabídnout tip na výlet v oblasti nedaleko Chřibů na jih od obce Morkovice. Zajisté by nám nevadili návštěvníci, kteří se k zařízení Vodní nádrže Skavsko chovají šetrně a ohleduplně.

Bohužel se zde utábořila rodinka bobra evropského (*Castor fiber*). Zjevně tomuto našemu největšímu hlodavci nevadí silniční provoz na přilehlé okresní silnici a ani asi 200m vzdálená lidská obydlí v osadě Skavsko. Po nocích u nás provádí bobr nesystematickou úmyslnou těžbu listnatých měkkých dřevin podél břehu rybníka i v zalesněné ploše u přítoku. Zřejmě si uvědomuje svou imunitu, kterou čerpá ze svého statutu silně ohroženého druhu a zároveň si nepřipouští žádnou odpovědnost za své skutky, neboť spoléhá na Zákon č.115/2000Sb. o poskytování náhrad škod způsobených zvláště chráněnými živočichy.

Své hlodáky si ale opravdu nemusel zlomyslně brousit na dveřích od skladu přístřešku pro přírodu obdivující turisty!

Ing. Petr Kremz

technický pracovník pro HIM

LS Bučovice

Neznámý vandal poničil les ve Šlapanicích na Kladensku

Případ šetří Policie ČR, veřejnost může napomoci pachatele dopadnout

Celkem patnáct vzrostlých stromů neoprávněně v polovině prosince loňského roku pokácel zatím neznámý vandal v lesním porostu v obci Šlapanice na Kladensku a to v lokalitě naproti Zámeckému parku číslo popisné 35. Zdejší les spravují Lesy České republiky, s. p. „*Tento vandalský čin odsuzujeme. Náš odborný pracovník událost bezprostředně po jejím zjištění nahlásil Policii ČR, která nyní celý případ vyšetřuje. Zatím neznámý pachatel všechny stromy pokácel pravděpodobně motorovou pilou a poté je ještě nezpracované odvezl. Svým jednáním způsobil škodu za minimálně 10 000 korun,*“ popsal základní údaje činu tiskový mluvčí Lesů ČR Zbyněk Boublík.

Pachatel tak porušil hned několik právních předpisů, konkrétně lesní zákon, který nelegální těžbu stromů výslovně zakazuje. Vzhledem k výši způsobené škody se však dle platného znění trestního zákoníku navíc dopustil spáchání trestného činu krádeže a v případě prokázání činu mu hrozí trest odnětí svobody v trvání až dvou let.

„*Rádi bychom v této souvislosti veřejnost ve Slaném, Šlapanicích a okolí požádali, aby ve vyšetřování případu pomohla a případná svědectví k dané události, která by mohla vést k dopadení vandala, oznámila Obvodnímu oddělení Policie ČR ve Zlonicích. I přesto, že prevenci takových činů, jaký se ve Šlapanicích v prosinci udál věnujeme mimořádnou pozornost a podnikáme celou řadu konkrétních opatření, bez spolupráce s místními lidmi se neobejdeme. V případě, že by se kdokoli v budoucnu stal svědkem podobné události, prosíme, aby okamžitě telefonicky kontaktoval tísňovou linku Policie ČR na čísle 158,*“ uzavírá tiskový mluvčí Lesů ČR.

Zbyněk Boublík

tiskový mluvčí Lesů ČR, s. p.

Těžba ropy a zemního plynu v oblasti Ždánického lesa

Při návštěvě přírodního parku Ždánický les na jižní Moravě Vám jistě neujde množství vybetonovaných ploch se zvláště vyhlížejším pohyblivým zařízením, připomínajícím doslova houpající se „koníky“. Jedná se o sondy s čerpadly k těžbě ropy a zemního plynu, která je v tomto místě prováděna společností MND Group.

Ložiska ropy a zemního plynu v oblasti Ždánického lesa jsou uložena v hloubkách 800 - 1000 m pod povrchem. Byla vygenerována za vysokých tlaků a teplot ze zbytků organismů pohřbených v sedimentech, přičemž se zde vyskytují celkem dva typy ropy s rozdílnou hustotou. Prvním typem je lehká parafinicko-naftenická ropa petrolejového charakteru s velkým obsahem benzínové frakce. Druhým

typem s malým obsahem benzínové frakce je velmi těžká parafinicko-naftenická ropa olejového charakteru, pro kterou jsou vhodné horizontální vrty, což v konečném důsledku znamená menší počet těžebních vrtů, snížení záborů lesní půdy a vyšší a hospodárnější těžbu.

Protože ložiskové tlaky jsou v tomto regionu nižší než tlak hydrostatický, je nutné těžit ropu pomocí hlubinných čerpadel. Těžená ropa je emulzní směsí ropy a slané vrstevní vody a rozpuštěného zemního plynu. Před distribucí do rafinérie je odvodňována a odplyněna. Slaná ložisková voda je pak zatlačena zpět do vodonosných vrstev, zemní plyn je metanový.

Území, kde probíhá hlubinná těžba, je dočasně odňato z PUPFL (pozemky k plnění funkcí lesa). Bezprostředně po ukončení těžby a likvidaci vrtu je dotčené území patřičně rekultivováno.

Zdroj: www.mnd.eu

Ing. Michal Fišer

revírník, LS Bučovice

Historie výskytu tetřevovitých ptáků na lounském Podlesí

Tetřev hlušec (*Tetrao urogallus*) a tetřívka obecná (*Tetrao tetrix*) bývali ozdobou i krajiny na Lounsku, zde pak zvláště na lounském Podlesí. Je to název pro část pahorkatiny Džbán, na níž se rozkládá stejnojmenný přírodní park vyhlášený pro zdejší přírodovědně a krajinářsky cenné území. Popisovaná oblast se nachází na rozhraní Ústeckého a Středočeského kraje. Český název Podlesí je znám již od 19. století.

Natolik se zažil, že ho místní používají dodnes.

Populace tetřevů i tetřívků byly na našem území nejpočetnější počátkem 20. století. Poté však začaly jejich stavy prudce klesat, až ptáci postupně vymizeli z většiny obsazených lokalit. V současné době se na Lounsku nevyskytují vůbec. Jejich výskyt připomínají už jen místní názvy, jako například „V Toku“ u Kalivod.

Tetřev – prokázaný výskyt v minulosti dle informací pana Josefa Houdy z Ročova (v 70. letech 20. století dotazoval lesníky džbánského Podlesí – pány Kovandu z polesí Bílichov, Šalouna a Roubíka z polesí Solopysky): Pnětluky - Pravda 1947, Výrov 1949, Špičák 1955 - Ročov: Perný 1950 - Hříškov: Dřevíč 1958, Bor 1958, 1962 - Bílichov: Březina 1961 - Selmice: Selmický les 1964. Poslední odlovený jedinec byl odloven u Přerubenic v roce 1963, kde byl omylem střelen při bažantím honu. Lesník Kovanda se však domníval, že to byl tetřev z lesního úseku Hříškov, neboť se tam do té doby vyskytoval.

Tetřívěk – prokázaný výskyt v minulosti dle informací pana Josefa Houdy z Ročova: Hříškov: Za Hvíždalkou 1947 – Ročov: Bor 1945, Rovina 1945 – Selmice: Velký Bor 1945 – Tuchořice: Starožatecká cesta 1956. Poslední doložený odlov byl zaznamenán na lesnickém úseku Tuchořice v roce 1947.

Za zmínku také stojí záznamy o odlovech tetřevů a tetřívků, které udává Jeroným Šubrt ve Statistice okresu Lounského (1930). Odstřel tetřevů a tetřívků před válkou v roce 1913 v jednotlivých revírech: schwarzenberský 28 ks, herbensteinský 46 ks, perucký 4 ks. Oproti tomu činil odlov v lounském okrese v roce 1862 pouze 11 tetřevů a tetřívků.

Příčiny úbytku, vedoucí až k úplnému vymizení obou populací tetřevů i tetřívků lze spatřovat v řadě různých faktorů. Jednak to jsou zásahy a chování člověka v krajině, dále pak přírodní vlivy jako nepřízeň počasí nebo přirození predátoři. Žádný z těchto faktorů nepůsobí samostatně, ale v kombinaci s ostatními. Oba druhy ptáků jsou velice náročné na kvalitu a rozlohu vhodného biotopu s pestrou potravní nabídkou. Tento je zcela zásadním

předpokladem pro možnost ochrany přežívajících, životaschopných populací tetřevovitých ptáků v rámci České republiky. Jedině aktivní ochrana dosud dochovaných území může zajistit přežití populací těchto ptáků, jejich klidových zónách je nutné zajistit odklonění pěší, cyklistické i lyžařské turistiky.

Vhodným lesnickým a zemědělským hospodařením, bez použití aplikace chemických přípravků, s vyloučením rušení v nejcitlivějším jarním období toku, hnízdění a vyvádění mláďat, lze dosáhnout přirozené reprodukce stávajících populací. Samozřejmostí musí být úplné vyloučení jejich lovu a ochrana před přirozenými predátory, zejména liškami, jezevci, kunami a divokými prasaty.

Možnosti vedoucí k záchraně tetřeva a tetřívka jsou nám na rozdíl od mnoha jiných ohrožených druhů poměrně dobře známe, proto je jen na nás, abychom se zasadili o další přežití těchto krásných ptáků

a nemuseli je vídat jen na stránkách atlasů nebo o nich číst na zažloutlých listech starých kronik. Nejen lounské Podlesí je toho důkazem. Nedopustíme, aby třeba příští nadpis článku zněl „*Historie výskytu bažantů a zaječích zvěře...*“

Popis obr:

- foto s pozůstatkem původního biotopu tetřívka

- V Toku - připomínka výskytu tetřívka v názvu lokality u obce Kalivody na mapě

Regenerace lesních porostů

Je tomu rok, co oblast revíru Tuchořice na Lesní správě Žatec postihla sněhová kalamita takového rozsahu, že jen týden trvalo, než jsme po zpřístupnění cestní sítě byli schopni zjistit rozsah škod. Po loňské sněhové kalamitě, která zasáhla zejména mladé porosty, jsme jen těžko odhadovali rozsah a důsledky kalamity na stabilitu a zakmenění porostu. Problematické pak bylo odhadnout, co se stane s jedinci ohnutými následkem váhy sněhu.

V odhadu množství poškozené dřevní hmoty zejména v porostech do stáří dvaceti let a posouzení možnosti regenerace porostů panovaly názorové rozdíly. Je pravda, že zkušenost má většina lesníků s porosty poškozenými v předmýtním a mýtním věku, neboť poškození nejmladších porostů je jen málo časté. Po zpracování zejména porostů starších 40 let a přednostně porostů se zastoupením

smrku, se začaly zpracovávat porosty mladší s možností vytěžení hroubí.

Postupně jsem nalézal další porosty poškozené uprostřed skupiny v rozsahu 0, 01 – 0,03 ha. Po šetrném vyznačení zaměřeném zejména na jedince bez možnosti dalšího využití a po provedené těžbě se část jedinců srovnala a ponechala se skupina s využitím jedinců s vrcholkovými zlomy. Po roce jsem musel konstatovat velikou schopnost regenerace lesních porostů. Byla tedy provedena jen "kosmetická úprava" odstraněním souší a jedinců, kterým se nepodařilo zcela narovnat. V těchto porostech nebude poškození sněhem znatelné. Zcela jinak dopadly porosty do dvaceti let, zejména se zastoupením dřevin borovice, břízy a dubu. Skupiny takto poškozené se musely vyřezat a došlo zde ke vzniku holin. Tyto holiny o malé rozloze je nutné zalesnit a problém je vložit na tyto plochy vhodnou dřevinu. Jsou to porosty

s výškou od 2 metrů do 10 metrů po provedené prořezávce a některé po probírce do 40 let.

Je pravda, že při pochůzce po sněhem poškozených porostech jsme se názorově rozdělili, část kolegů nevěřila, že existuje šance na regeneraci těchto porostů. Byla formulována obava, že při následující

sněhové nadílce dojde k dalším novým škodám na již postižených porostech. Včasným zpracováním zaměřeným zejména na tyto porosty se povedlo předejít dalším škodám. Po zpracování většiny porostů je celková holina vzniklá následkem sněhové kalamity menší než jeden hektar a většina holin je okolo 0,05 ha. V porostech starších 40 let došlo jen ke snížení zakmenění bez nutnosti zalesnění. Sám jsem nevěřil, jak příroda dokáže rychle zahladit stopy po tak hrozivě vypadající kalamitě. Osobně jsem za 35 let své praxe takto postižené mladé porosty neviděl. I proto jsem nevěděl, jak rozpoznat míru poškození při vyznačování v terénu.

Práce zdaleka nekončí, v některých porostech je nutné těžbou odstraňovat další poškozené jedince.

Vlastislav Janouš

revírník

Program 2020 zpřijemní návštěvu revíru Hostěnice

Oblast na severovýchod od Brna není zajímavá jen přírodními výtvy Moravského krasu, ale při procházkách lesními celky v okolí Hostěnic zajisté objevíte i produkty lidského umu.

Lesní cesta Kaplová vás od točny autobusů dovede ke Kapli svaté Anny. Objekt pochází z roku 1748 a je bezesporu nejvýznamnější památkou obce Hostěnice. Kaple je postavena v barokním stylu jako volně stojící budova ortogonálního půdorysu se čtveřicí nik, ve kterých jsou umístěny sochy svatých. Traduje se, že byla postavena současně s poutním kostelem ve Křtinách na místě překladiště cihel. Při manipulaci se stavebním materiálem tehdy

zřejmě vznikaly přebytky, ze kterých zde vyrostla stavba bez vnitřních prostor o rozměru asi 6 x 6 m.

V roce 2012 podnik Lesy České republiky jako vlastník této památky přistoupil v rámci Programu 2020 k opravě fasády a v letošním roce i k obnově střechy kaple a dřevěných lavic. Kromě velmi navštěvovaných bohoslužeb ku příležitosti svátku sv. Anny (26. 7.) si často toto poutní místo vybírají romanticky založení snoubenci ke svatebnímu obřadu.

Západně od Hostěnic všímavý turista snadno objeví stezku, která vede po lesní cestě K Propadání do údolí Řičky. Rozcestníky s názvy různých méně známých a atraktivních jeskyní jsou nepochybným znamením, že se dostáváme do chráněné krajinné oblasti Moravský kras. Naopak Ochozská jeskyně je svým rozsahem a dochovanými krasovými jevy velmi známá a zajímavá. Bohužel není přístupná široké

veřejnosti, protože její labyrint chodeb není ve všech profilech uzpůsobený prohlídce bez rizika úrazu. Navíc kolísání hladiny vody během roku působí potíže při udržení průchodnosti „suchou nohou“. Nedaleko vyvěrá z jeskynních komplexů občasný potůček, ten ve vápencovém podloží údolí vymodeloval koryto plné meandrů, které ztěžuje přístup k jeskyním ze směru od Mokré. Z toho důvodu jsme rekonstruovali v 1. polovině letošního roku z prostředků Programu 2020 celkem 3 dřevěné lávky přes Říčku tak, aby se údolím od Horního mlýna k Ochozské jeskyni dobře dostali pěší návštěvníci a s jistou dávkou nepohodlí i cykloturisté. Před první lávkou se objevuje další vývěr vody z podzemí, který v době, kdy je horní část koryta vyschlá, posílá nezvykle vodu i opačným směrem, než by se čekalo.

Východně od obce Hostěnice podél Hostěnického potoka postupně projdete kolem čtyř rybníků. Lesní cesta Jelenice v létě i v zimě dovede bezpečně všechny až k Habrové studánce. Podle informační tabule lze snadno zjistit, že dvě retenční nádrže nad základnou mladých ochránců přírody a skautů v chatě Jelenice vznikly nedávno aktivitou pracovníků Správy toků oblasti povodí Dyje, Brno a dřevěná socha vodníka na hladině horní nádrže je nezaměnitelným orientačním bodem v celém údolí. Bezpečnostní betonový přeliv s výpustným zařízením je na obou nádržích stejného typu a jeho součástí je cca 3 m hluboká šachta, která rozhodně není určena ke zkoumání zvědavými dítky nebo po adrenalinu prahnoucími adolescenty.

Při procházkách či cyklistických toulkách okolím Hostěnic je možno určitě načerpat dostatečnou energii do dalších všedních dní, které jsou často plné pracovního stresu. Snažte se proto zachovávat krásy a divy přírody stejně jako výtvoř a stavby, které jsme z prostředků k tomuto účelu vyčleněných, zbudovali i pro další návštěvníky a další generace.

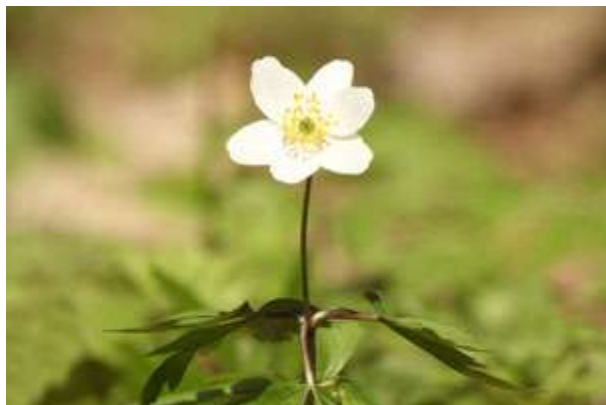
Ing. Petr Kremz

technický pracovník pro HIM,

LS Bučovice

Přírodní park Údolí Křetínky

Na severovýchodním okraji malebné Českomoravské vrchoviny se nachází na rozloze 5 570 ha chráněná krajina, která si v nezměněné podobě prostředí po staletí zachovala svůj typický ráz. Romantická krajina s mozaikovitým střídáním polí, luk, lesů a lidských sídel zde nabízí nepřilišť kvapný způsob života bez přílišného vlivu lidské civilizace.

Přírodní park Údolí Křetínky byl vyhlášen roku 1996. Některé lokality jsou ochránářsky velmi významné, například přírodní památka V Jezdinách. V této lokalitě jde o ukázkou neobyčejně velkého druhového bohatství teplomilných, hájových, lučních a typicky lesních rostlin. Na lokalitě roste několik druhů zvláště chráněných rostlin jako vemeník dvoulistý, okrotice bílá, sasanka lesní, střeživník

pantoflíček, jednokvítetek velekvětý, prstnatec Fuchsův a další byliny.

V přírodním parku jsou zvláště cenné i zdejší podmáčené rašelinné louky s prstnatcem májovým, bradáčkem vejčitým, vachtou trojlistou nebo suchopýrem úzkolistým.

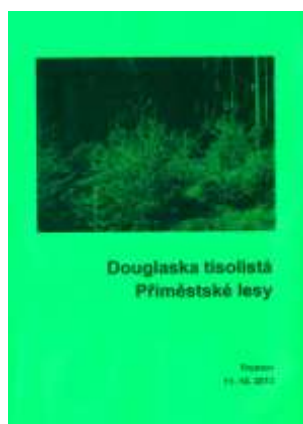
Jak již název napovídá, údolím ale i středem parku protéká říčka Křetínka s množstvím drobných toků a přítoků, která se ke konci vlévá do údolní nádrže Letovice, zaplavující oblast o rozloze 111 ha. Tato nádrž slouží nejen k rekreaci a ke sportovnímu rybaření, ale i k výrobě elektrické energie a protipovodňové ochraně.

Dominantou přírodního parku je hrad Svojanov, který byl založen v druhé polovině třináctého století Přemyslem Otakarem II. Hrad je v sezóně hojně navštěvován turisty, pro zvýšení návštěvnosti jsou zde pořádány různé akce a atrakce.

Pokud se do přírodního parku vydáte v kteroukoli roční dobu, nebudete zklamáni a uchvátí vás svým kouzlem a krásou. Můžeme navrhnout pro turistické výlety několik středně náročných tras: *Dalečín-Bystré-Starý Svojanov v délce 13,6 km s nejvyšším převýšením 735 m n.m. v místě Sulkovec, dále Jaroška, Bystré-Balda-Polička v délce 14,5 km nebo Vír – Chlum – Svojanov v délce 15 km s maximálním převýšením 750 m n.m. v lokalitě Horní les.*

Přírůstky v technické knihovně Ředitelství LČR

Douglaska tisolistá. Příměstské lesy

Sborník referátů z odborného semináře s venkovními ukázkami (Trutnov 2013), který pořádaly Sdružení vlastníků obecních a soukromých lesů - Východočeské regionální sdružení, Lesy a parky Trutnov, s.r.o., Správa lesů Cristiny Colloredo-Mansfeldové a Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Výzkumná stanice Opočno. Cílem semináře bylo seznámení s pěstováním douglasky v hospodářských lesích a s hospodařením v příměstských lesích společnosti Lesy a parky Trutnov, s.r.o. Sborník obsahuje pět příspěvků přibližujících některé současné poznatky o hospodaření s douglaskou tisolistou nejen v příměstských lesích. Pozornost je věnována jednak poznatkům praxe a jednak

výsledkům řešení projektu NAZN QI112A172 "Pěstební postupy při zavádění douglasky do porostních směsí v podmínkách ČR" a výzkumného záměru MZE0002070203 "Stabilizace funkcí lesa v antropogenně narušených a měnících se podmínkách prostředí". Sborník doplňují údaje z lesního hospodářského plánu o lokalitě s exkurzní ukázkou v lesích obhospodařovaných společností Lesy a parky Trutnov, s.r.o.

Vydal Výzkumný ústav lesního hospodářství a myslivosti, v.v.i., Výzkumná stanice Opočno, 2013.

Péče o lesní ekosystémy v chráněných územích ČR

Stanislav Vacek, Petr Moucha a kolektiv

Obsáhlá publikace je komplexnějším materiálem, který by měl sloužit především lesnické a ochranné veřejnosti, prezentujícím teoretické aspekty a praktické možnosti péče o lesní ekosystémy ve zvláště chráněných územích na bázi vycházející z prokazatelně podložených poznatků a zásad přírodě blízkého hospodaření, postaveného na ekologických základech s důrazem na ekologickou stabilitu, biodiverzitu a původnost. Velká část publikace se věnuje lesům v jednotlivých velkoplošných zvláště chráněných územích (národní parky a chráněné krajinné oblasti).

Publikace je rozdělena do 25 kapitol, z toho prvních dvanáct kapitol se zaměřuje na formy, zásady, a cíle péče o les ve zvláště chráněných územích, kapitoly 13-17 se zabývají lesy v národních parcích a chráněných krajinných oblastech, v soustavě Natura 2000, maloplošných zvláště chráněných územích, přírodních parcích a lesy jako významnými krajinnými prvky. Kapitola 18 se zaměřuje na území ponechaná samovolnému vývoji a kapitola 19 uvádí ukázky plánů péče ve zvláště chráněných územích. Kapitoly 20-24 jsou závěrečné (závěr, souhrny v češtině a v angličtině, literatura a seznam zkratk). V kapitole 25 (přílohy) jsou uvedeny stanovištní a pěstební charakteristiky souborů lesních typů a vegetační charakteristika lesů ve zvláště chráněných územích České republiky. Publikace má 896 stran, 526 obrázků a 213 tabulek.

Vydalo Ministerstvo životního prostředí, Praha, 2012.

Dynamika vývoje pralesovitých rezervací v České republice III: Šumava a Český les - Diana, Stožec, Boubínský prales, Milešický prales

Tomáš Vrška, Pavel Šamonil, Pavel Unar, Libor Hort, Dušan Adam, Kamil Král, David Janík

Třetí díl ediční řady o dynamice pralesovitých rezervací České republiky je věnován různým stanovištním typům přirozených lesů středních horských poloh Šumavy a Českého lesa. Čtyři zkoumané lokality - Milešický prales, Boubínský prales, Stožec-Medvědice a Diana - reprezentují v uvedeném pořadí sestupný výškový gradient od cca 1200 do 500 metrů nad mořem. Zároveň jsou ukázkami dynamiky nejzachovalejších evropských pralesů (Boubínský prales) i člověkem nevhodně a silně ovlivněných rezervací (Diana). Opakovaná měření dřevinného patra, dlouhodobé sledování vývoje bylinného patra i půdních poměrů dovolují odhalit složité vývojové vztahy a naznačit, jaké procesy

jsou určující pro dynamiku přirozených lesů. Poznatky o vývoji nejzachovalejších pralesovitých porostů umožňují formulovat zásady obnovního managementu člověkem ovlivněných lesních rezervací. Publikace je napsána v češtině a v angličtině.

Kniha byla vydána s finanční podporou Grantové agentury ČR, projekt č. 526/02/00215 - "Výzkum dynamiky vývoje pralesovitých ekosystémů v ČR" a výzkumného záměru MSM 6293359101 - "Výzkum zdrojů a indikátorů biodiverzity v kulturní krajině v kontextu dynamiky její fragmentace".

Vydalo Nakladatelství Academia, Středisko společných činností Akademie věd České republiky, v.v.i., Praha, 2012.

Ochrana průchodnosti krajiny pro velké savce

Petr Anděl, Tereza Mináriková, Michal Andreas /editoři/

Výstavbou dopravní, průmyslové a sídelní infrastruktury se vytvářejí v krajině bariéry, které významným způsobem brání pohybu živočichů. Biotopy vhodné pro život velkých savců jsou štěpeny na stále menší části a v krajině tak vznikají izolované oblasti bez dostatečné komunikace s okolím. Tento proces, označovaný jako fragmentace krajiny a fragmentace populací, patří k nejvýznamnějším negativním vlivům lidské činnosti na živou přírodu. Vzhledem k velkému počtu druhů s rozdílnými ekologickými nároky ovlivněných fragmentací krajiny a také vzhledem k variabilitě přírodních a společenských podmínek různých území je řešení tohoto problému a navrhování ochranných opatření velmi složité.

Důvodem, proč je problematika fragmentace krajiny v současnosti tak aktuálním tématem, je extrémní nárůst antropogenních bariér v krajině v posledních několika desetiletích. Volná krajina s množstvím přírodních nebo přírodě blízkých biotopů, která dosud automaticky plnila funkci spojovacího článku mezi různými populacemi, tuto schopnost v současnosti ztrácí. V řadě případů se jedná o nevratný jev a ochrana dosud existujících liniových propojovacích struktur se tak stává pro ochranu přírody klíčovým úkolem. Do popředí se proto dostávají ekologické sítě, jejichž základním atributem je kromě vhodných biotopů právě kontinuita. Jednou z nich je i ekologická síť navrhovaná k zachování konektivity populací velkých savců v ČR. Představení procesu přípravy, vymezení a navržení ochrany této ekologické sítě je hlavním cílem této publikace. Předkládaný materiál, který je výstupem výzkumného projektu Ministerstva životního prostředí, se tedy zabývá dílčí částí problematiky fragmentace krajiny, a to hodnocením její migrační propustnosti pro velké savce a návrhem ochranných a optimalizačních opatření. Pod pojem "velcí savci" byli v projektu zařazeni rys ostrovid, vlk obecný, medvěd hnědý, los evropský a jelen lesní.

Publikace je výstupem projektu vědy a výzkumu Ministerstva životního prostředí ČR VaV-SP/2d4//36/08 "Vyhodnocení migrační propustnosti krajiny pro velké savce a návrh ochranných a optimalizačních opatření". Řešitelské organizace: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v.v.i., Evernia, s.r.o., Liberec, a Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky.

Vydala Evernia, s.r.o., Liberec, 2010.

Myslivecká legislativa v kontextu plánované novely zákona o myslivosti, stavy zvěře a škody zvěří

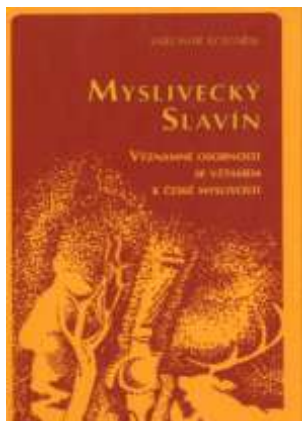

Sborník referátů ze XVI. Sněmu lesníků (Horní Planá, 7. - 11. 11. 2013), který pořádala Česká lesnická společnost, o.s., ve spolupráci s Vojenskými lesy a statky ČR, s.p., a s Lesy České republiky, s.p., za přispění finanční podpory Ministerstva zemědělství. Obsah XVI. Sněmu lesníků byl zaměřen na aktuální mysliveckou problematiku. Představeny byly připravované změny v legislativě, možnosti využití stávající legislativy jak na straně uplatňování škod zvěří, tak na straně péče o zvěř, vliv dob lovu zvěře na početní stavy atd.

Vydala Česká lesnická společnost, o.s., Praha, 2013.

Myslivecký Slavín. Významné osobnosti se vztahem k české myslivosti

Jaromír Kovařík

Takto zpracovaný biografický slovník je poprvé publikován nejen v českém mysliveckém písemnictví, ale obdoba neexistuje ani ve světové myslivecké literatuře. Je to první pokus o jakýsi "český myslivecký Slavín", navazující na vzpomínkové medailonky uveřejňované v časopise Myslivost od roku 1978. Slovník obsahuje 661 položek. Jsou zde uvedeny základní informace o životě a přínosu pro myslivost osobností jak historických, tak současných, vědeckých pracovníků, pedagogů, spisovatelů, editorů, komponistů, hudebníků, výtvarníků, zbrojářů, střelců, kynologů, sokolníků, ornitologů, zoologů, organizátorů a jiných, nositelů pamětní medaile Ministerstva zemědělství ČR "Za celoživotní zásluhy o myslivost",

Čestného mysliveckého řádu ČMMJ (Českomoravské myslivecké jednoty), Uměleckých cen ČMMJ. Kniha ve třetím doplněném vydání je poprvé opatřena pevnou vazbou. Toto vydání je navíc doplněno o kapitolu věnovanou mysliveckému vzdělávání.

Vydalo vydavatelství Druckvo, Praha, 2013, v edici Myslivost do kapsy. /III. doplněné vydání (I. vydání: 2001, první část publikace "Biografický slovník významných osobností se vztahem k české myslivosti. Slovník myslivecké mluvy", kterou k vydání připravila redakce časopisu Myslivost), II. doplněné vydání: 2007)/.

Jiří Uhlíř